

Motion till riksdagen

1986/87:Jo164

Alf Svensson (c)

Ändring i miljöskyddslagen (1969:387) m. m.

(prop. 1986/87:135)

När det gäller behovet av förändringar i miljölagstiftningen framgår detta närmare av kds motion 1986/87:Jo802 som lämnades under den allmänna motionstiden. Denna tar upp förslag om skärpt lagstiftning mot försurning, mot kväveutsläpp både till luften och till vattnet, lagstiftning angående bekämpningsmedel, freon, avfallshantering, bensinångor, miljöskyddsförsäkring och miljöfond. I motionen framförs också förslag om resursförstärkning när det gäller miljötillsynen, bl. a. föreslogsökade resurser till länsstyrelserna så att handläggarna på miljösidan kunde förstärkas med i genomsnitt tre per länsstyrelse. I motiven för de nu föreslagna förändringarna samt av remissmaterialet framgår klart att miljöskyddet blivit lidande av att tillsynsmyndigheterna har otillräckliga resurser. Sålunda framgår av de undersökningar som utförts av naturvårdsverket och riksrevisionsverket att kontrollprogram saknas för många anläggningar. I praktiken kan detta innebära att ingen kontroll eller tillsyn sker. Vissa remissinstanser ifrågasätter också om skälet till att så få överutsläpp leder till sanktion är otillräckliga tillsynsresurser. Detta talar för att de av kds föreslagna förstärkningarna bör komma till stånd. Resursbristen tycks också ha varit styrande när regeringen nu föreslår att 52 § miljöskyddslagen får följande lydelse: "En särskild avgift (miljöskyddsavgift) skall utgå, om en föreskrift som avses i 45 § första stycket 1-3 har överträtts och överträdelsen har medfört betydande ekonomiska fördelar för den som utövar den miljöfarliga verksamheten."

Kds har den uppfattningen att för en fällande dom för miljöbrott skall det räcka om åklagaren kan styrka att icke tillåten förorening av miljön begåtts. Vad som är tillåtet är angivet i miljöskyddslagens tillåtlighetsregler.

Om man gör jämförelser med trafikområdet så räcker det med en konstaterad felparkering för att parkeringsbot utgår. På motsvarande sätt bör miljöskyddsavgift utgå när överutsläpp konstaterats om inte förseelsen kan anses vara ringa. Med hänsyn till miljön bör vi se allvarigare på otillåtna utsläpp till miljön än felparkeringar. Kds föreslår därför att 52 § får följande lydelse: "En särskild avgift skall utgå, om en föreskrift som avses i 45 § första stycket 1-3 har överträtts. Miljöskyddsavgiften tillfaller staten."

Hemställen

Mot bakgrund av det som ovan anförts hemställer jag

att riksdagen beslutar att miljöskyddslagens 52 § får den lydelse som föreslagits i motionen.

Stockholm den 21 april 1987

Alf Svensson (c)